

лице; но найвече украсяваше вълшебната тъзи спена одушевената и благообразна онъзи чета, която можеше да одушеви фантазията на единъ артистъ или да го отчае може бы невъзможността да я изобрази равномерно съ красотата ѝ.

Подиръ едно минутно мълчанье Арбакъ погледнѣ на честитата двоица и очитѣ му безъ малко быхъ изгубили тишината която бѣ толкосъ свойственна на строгото му лице; и, макаръ че съ усиліе, той удържа физиономіята си въ обыкновенното ѝ състояніе и са приближи толкози тихо щото не само любовницѣтъ но и самытъ слугыни не го осѣтихъ.

Между туй, думаше Главкъ, преди да осѣтимъ любовта, мисляхмы че поетитѣ сѣ описали тъзи страсть точно. Щомъ слъницето изгрѣе, тосъ часъ са скриватъ звѣздытъ които свѣтяхъ въ отсѣтствіето му. Поетитѣ сѣ истинны когато сме въ мрака, но много сѣ далечъ отъ истинната когато гледамы пріятната свѣтлина на сына на Циприда.

— Туй е свѣтло и превъсходно изображение, Главке!

И двамата са сенихъжъ като са подаде задъ стола на Юна не пріятныйтъ и студень образъ на Египтянина.

— Неожидано добро, рече му Главкъ съ принудителна усмивка.

— Тъй неожиданно дохожда който познава че ще принесе благодареніе, отговори Арбакъ, като сѣднѣ и помахъ на Главка за да го приружи.

— Радвамъ са рече Юна, дѣто найподиръ са срѣснѣхте; природата ви е създада за пріятелството.

— Да, ако быхъ ималъ петвайсетъ години помалко, рече Египтянинтъ; Честитѣ былъ быхъ ако быхъ могълъ да спечелѣжъ пріятелството на Главка, но какъ быхъ го наградилъ за туй? Да ли можахъ да му доврѣжъ работы подобны на тѣзи които той бы ми доврѣрилъ? да говорѣжъ за пиршества, за вѣнцы, за паряенскы конье и за щастіето на играта? Тѣзи развлечения сѣ пригодны на възраста и на наклонноститѣ му, а на мене не подобаватъ.

— Туй като думаше лукавыйтъ Египтянинъ наведи очи къмъ земята и горко въздышаше, а скрытомъ мѣташе погледъ къмъ Юна за да познае отъ физиономіята ѝ какво впечатлѣніе ѝ правяше туй описание на навлицѣтъ на Главка, но видѣ че нема желаемото слѣдствіе. А Главкъ като са причерви малко не са забави да отговори весело, но и съ начинъ тоже да позакачи Египтянина.

— Имашъ право, мѣдрый Арбаке, ный можемъ да са початамы единъ другій но не да сме пріатели. Монтѣ пирове сѣ лишены отъ